

Parlament de cloenda

Sergi Nadal i Gabas

Senyores, senyors

Bona tarda,

Permeteu-me agrair la invitació de la Societat Andorrana de Ciències per haver-me convidat a participar en aquesta 21a Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu. El tema de l'andorranitat és molt interessant i així ho demostren la qualitat de les ponències que ja s'han pronunciat.

Em correspon fer l'última intervenció abans del debat que clourà aquesta Diada. Ho intentaré fer amb algunes reflexions.

L'andorranitat és un concepte abstracte que es pot abordar des de diversos àmbits. Durant el dia d'avui ho hem pogut escoltar des de diferents punts de vista. L'andorranitat podria ser un sentiment, el de formar part d'una societat específica, que comparteix, entre d'altres, la riquesa del seu patrimoni cultural i natural.

Seria interessant considerar l'andorranitat com un procés en construcció, i no només abordar-ho des d'una visió més romàntica, antiga i estàtica. I tot al contrari, cal percebre-la com un ésser viu i en contínua evolució i com un fruit de superposicions de fenòmens socials en el temps. Així doncs, aquesta generació de consciència col·lectiva es basa en uns paràmetres històrics, geogràfics, polítics i socials, transmesos de generació en generació, però que va incorporant nous eixos actuals, i aquest cabdell configura i defineix uns referents culturals, uns valors i unes actituds que es poden entendre i que són viscuts per la col·lectivitat. És interessant mencionar que aquesta andorranitat està contextualitzada també, en el context de parla catalana, i tancant més l'horitzó, en una clara identitat pirinenca.

En aquest sentit cal preservar la nostra cultura i els lligams que ens uneixen a la resta de països de parla catalana.

Aquest llegat en evolució, aquest patrimoni immaterial que ens identifica, incorpora tot un conjunt d'aspectes que més o menys conscientment ens aglutinen: costums, la pròpia noció d'història, referents simbòlics, tradicions, festes populars, contes i dites populars, la diversitat lingüística, la riquesa de la toponímia, i molts altres trets culturals i del patrimoni artístic i natural del país que acaben configurant aquest sentiment de pertinença.

Parlar d'andorranitat és parlar d'identitat, és a dir de llengua, d'ensenyament, de llocs que preservin i conservin la nostra identitat, i de patrimoni històric i cultural, entre d'altres.

Referint-me al compromís que tenim amb la llengua vull destacar el bon treball que està fent el Servei de Política Lingüística de Govern. Va néixer ara fa vint anys i manté viu l'objectiu de fer millorar el grau de coneixement del català de la població del país i d'augmentar-ne l'ús. Realitza accions de dinamització, amb campanyes de conscienciació, amb la posada en marxa del projecte Voluntaris per la llengua en col·laboració amb el Centre de la Cultura Catalana, fa accions de promoció prop dels joves, assegura el compliment de la legislació lingüística en tots els àmbits, forma part de la Comissió de toponímia i aplica el Pla nacional lingüístic (2006-2009), entre d'altres. La llengua ha de ser un lligam més entre totes les persones que viuen al país i un element integrador per a tots els que facin d'Andorra casa seva.

En l'àmbit de l'ensenyament cal mencionar els bons resultats assolits pel sistema educatiu andorrà, i en particular pels centres d'autoaprenentatge de la llengua catalana i per l'àrea de Formació d'adults. Així mateix, cal valorar positivament la bona difusió del català per la via del lectorat a Praga o el Campus universitari de la llengua catalana que s'ha celebrat recentment.

No obstant això, malgrat aquest important treball, els resultats estadístics ens demostren que encara no és suficient.

Si parlem d'identitat ens calen llocs que ens ajudin a preservar-la i que ens permetin conservar-la. He de manifestar que tenim un patrimoni històric i cultural d'una gran riquesa.

Les accions per a la protecció dels béns d'interès cultural i de l'entorn en el qual s'inscriuen ens ajuden a salvaguardar els valors del patrimoni arquitectònic, urbà i paisatgístic, i contribueixen també a millorar la nostra qualitat de vida a més de permetre als visitants recórrer alguns dels itineraris de la memòria del nostre poble.

No vull oblidar-me de la importància dels usos i costums i de les tradicions populars, ni de l'esforç que fan moltes entitats culturals del país per mantenir viva la nostra cultura més popular.

Ens cal apostar i ampliar el nostre compromís amb la cultura andorrana.

Per finalitzar, voldria apuntar que en el context actual, canviant, divers, complex i global que configura l'andorranitat, cal continuar avançant però sent conscients

de no oblidar, i al mateix temps, de no tancar portes a les noves entrades, a les noves realitats. Parlar d'andorranitat també vol dir parlar d'integració. L'andorranitat ha de ser una cosa natural, no imposada, i compartida per tots. Moltes gràcies per la vostra atenció.

Sergi Nadal i Gabas,
*secretari d'Estat de l'Agència Andorra 2020
del ministeri de Desenvolupament Econòmic,
Turisme, Cultura i Universitats*

Aprofitant aquesta oportunitat em permeto convidar-vos a participar a la XXV Universitat d'Estiu d'Andorra, que se celebrarà del 25 al 29 d'agost al Centre Cultural i de Congressos Lauredià i que tractarà de *L'ànima de la humanitat: el patrimoni cultural immaterial*.